

[Aksel Jensen.]

I Sorø Amt blev der svaret omkring ved 2 pCt. Her i Københavns Amt er der dog sket nogen Ret og Skel ved, at man har ophevet Hartkornbeskatningen og er gaaet over til Ejendomsskyld og Grundskyld, jeg antager derfor, at Forholdet der har forskudt sig noget. Hartkornsskatterne virkede nemlig i de sidste Aar i høj Grad uretfærdigt.

Af de nævnte Tal vil man se, hvorledes Udgifterne i høj Grad hviler paa de faste Ejendomme, saaledes at Fordelingen bliver meget uretfærdig, naar man tager Hensyn til Indtægterne i de paagældende Kommuner. Det er en mægtig Stigning af Skattetrykket, og det tynger naturligvis haardt paa de faste Ejendomme. Derfor har man saavel indenfor Amtsraadsforeningen som indenfor Sogneraadsforeningen fremsat Ønsker om en Revision af vore Amtsskatter. Man har fremsat saadanne Ønsker, fordi man finder den nuværende Beskatning ensidig og uretfærdig. Sogneraadsforeningen har saaledes den 23. November 1926 med 54 Stemmer mod 3 vedtaget en Resolution, der kræver en Ændring i Amtsbeskatningen. Og ser man paa Amternes Udgifter, maa man indrømme, at der, saaledes som ogsaa den højtærede Minister nævnte, ikke mere er nogen speciel Forbindelse mellem disse Udgifter og faste Ejendomme.

Som allerede oplyst i den højtærede Ministers Forelæggelsestale, udgjorde de to Hovedposter, Udgifter til Vejvæsen og Udgifter til Medicinalvæsen, i 1924—25 31,3 Mill. Kr. af en samlet Udgift af 42,6 Mill. Kr. eller ca. de tre Fjerdedele deraf. Nu er der ved Motorskatteloven og ved Overførelse af Omsætningsafgiften til Amterne i nogen Grad raadet Bod paa Vejudgifterne, saaledes at det gennem disse to Beskatningsformer vil være muligt at bringe Amternes egne Udgifter til Vejvæsenet noget ned.

Det næste Skridt er det Forslag, som foreligger her, om at tage Medicinaludgifterne ud af Budgettet. Lovforslaget gaar ud paa at udskille Medicinaludgifterne med Undtagelse af Anlægsudgifter og Udgifter til Renter og Afdrag. Disse Udgifter skulde første Gang tages ud af Overslaget for Aaret 1929—30, og man maa jo indrømme, at Medicinaludgifterne vel ogsaa er den Udgift indenfor Amtsrepartitionens fonden, som staar fjernest fra Forbindelsen med fast Ejendom.

Medicinaludgifterne, som steg i Løbet af 25 Aar fra 1,2 til over 11 Mill. Kr., virker i Øjeblikket stærkt tyngende ude i Amterne.

Naar Udgiften pr. Sygedag til almindelige Udgifter er 8 Kr. 40 Ø. og til Renter og Afdrag 1 Kr. 20 Ø., eller i alt 9 Kr. 60 Ø., og naar Amternes Indtægter kun udgør 4 Kr. 19 Ø., deraf 3 Kr. 37 Ø. som Ydelse for Ophold, saa bliver der til Rest ca. 5 Kr. 40 Ø., som maa betales i det væsentlige af Ejerne af faste Ejendomme. Og naar Betalingen for Sygekassepatienters Ophold paa Sygehuse er fra 60 Ø. op til 3 Kr., men de allerfleste Steder $1\frac{1}{2}$ —2 Kr. daglig, bliver der her en meget stor Udgift, som maa dækkes paa anden Maade, og den er jo i det væsentlige hidtil dækket ved Skat paa fast Ejendom. Naar den samlede Udgift pr. Sygedag er 9 Kr. 60 Ø., og naar en Sygekassepatient deraf i Regelen kun betaler 1 Kr. 50 Ø., saa bliver der 8 Kr. 10 Ø. tilbage, som skal dækkes gennem Beskatningen.

Der er ofte talt ringeagtende, noget haanligt maaske, om Styret ude i Amterne, hvor disse fæle Venstreborger regerer, og der kunde derfor være Grund til at undersøge nærmere, hvorledes de nu regerer. Er det virkelig saaledes, som det tidt er paastaet fra socialistisk Side, at der regeres med haard Haand overfor de daarligst stillede? Naar vi ser paa de Tal, jeg nævnte før, naar vi ser, at trods en Udgift pr. Sygedag af 9 Kr. 60 Ø. har man de fleste Steder ligegodt fastholdt en Betaling af $1\frac{1}{2}$ —2 Kr. pr. Sygedag for Sygekassepatienter og ladet Ejerne af fast Ejendom betale ca. 8 Kr. pr. Dag, saa tror jeg, at her er ført et Bevis for den saakaldte Haardhændethed, et Bevis, som i hvert Fald ikke stiller Venstrestyret i Amterne i daarlig Belysning, hvad det angaar at tage Hensyn til de daarligst stillede. Jeg mener, at det herigennem er vist, at man har udstrakt den sociale Forsorg langt længere, end det har været Hensigten.

Den Takstpolitik, der her er ført, har kunnet føres gennem de gode Aar, men jeg tror ikke, man fortsat kan gaa videre ad den Vej uden paa anden Maade at skaffe Indtægter. Den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale, at i Virkeligheden er dette en uholdbar Tilstand: her er Tale om en saa kolossal Vækst i Byrderne, at man ikke fortsat kan lægge dem over paa en ganske bestemt Klasse af Befolkningen, dem, der besidder fast Ejendom, man maa se at finde andre Veje, enten gennem Forhøjelse af Taksterne eller ved en anden Udskrivning af Skatter. Jeg hører til dem, der mener, at en Takst fra 60 Ø. til $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Dag er en meget lille Takst i de Tider, vi lever i. Der er ikke sket nogen Forhøjelse under Højkonjunkturene, og naar man ser,